

La població més gran d'un cargol en perill d'extinció és a l'estany de Banyoles

La Societat Espanyola de Malacologia dedica l'any a aquestes espècies

La població més gran d'un cargol en perill d'extinció és a l'estany de Banyoles

BANYOLES | P.T.V.

L'estany de Banyoles i els estanyols que conformen tota la zona lacustre prenen una rellevància especial aquest any perquè són l'hàbitat de dues espècies de cargols terrestres en perill d'extinció a la península Ibèrica, que el 2016 centren una campanya de sensibilització d'àmbit europeu. Les últimes poblacions importants d'aquests petits mol·luscs s'han localitzat a l'entorn de l'estany.

La Societat Espanyola de Malacologia -branca de la zoologia especialitzada en mol·luscs- ha decidit dedicar enguany a la divulgació científica de dues espècies de cargolets terrestres molt amenaçades: el vertigo molisiana i el vertigo angustior. En al·lusió a aquests noms, el projecte de sensibilització ambiental s'ha denominat «Un any de Vertigo», la varietat que els experts han proclamat «mol·lusc de l'any 2016». La iniciativa s'emmarca en el projecte europeu LIFE Potamo Fauna (2014-2017), que treballa per a la recuperació d'espècies amenaçades a les conques dels rius Ter, Fluvià i Muga, incloses a la directiva d'hàbitats xarxa Natura 2000. El seu objectiu és donar a conèixer la importància ecològica d'aquests cargolets, la pervivència dels quals depèn de l'estat de conservació del seu hàbitat natural. Tal com assenyalen els científics, aquesta dependència els converteix en un indicador molt valuós del grau de preservació de l'espai natural.

Un estudi de la Universitat del País Basc -elaborat entre 2010 i 2011, amb el cofinançament del Consorci per a l'Espai d'Interès Natural de l'Estany de Banyoles i de Porqueres- va delimitar les zones lacustres on es troben les dues espècies de cargols Vertigo i va assenyalar, sobretot, el sud de l'estany i els estanyols de la Cendra i del Vilar -tots situats al terme municipal de Banyoles.

Segons remarca el Consorci de l'Estany, la pervivència d'aquests cargolets requereix d'unes condicions molt específiques, ja que són molt sensibles als canvis en el drenatge de l'aigua i a les pertorbacions del seu hàbitat. En conseqüència, aquestes són les dues causes principals de la disminució de les seves poblacions al llarg de les últimes dècades.

Els cargols vertigo molisiana i vertigo angustior es consideren espècies d'interès europeu, així que estan incloses a la xarxa Natura 2000. A més, formen part de la llista estatal d'espècies silvestres en règim de

protecció especial.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/02/25/poblacio-mes-gran-dun-cargol/769368.html?utm_source=rss